

Istanbulská úmluva má velký smysl

Rozhovor s předsedkyní Komise žen ÚV KSČM Soňou Markovou

Náš parlament by měl ratifikovat, mezinárodní smlouvu o připojení ČR k tzv. Istanbulské úmluvě. Ta shrnuje vše o prevenci domácího násilí a násilí na ženách. Zavládl kolem toho velký rozruch. Čemu to přisuzujete?

Lidé se odpradáva bálí toho, co neznali. Dnes disponujeme nejmodernějšími technologiemi, které nám umožňují seznámit se podrobně s veškerými potřebnými informacemi. Na druhou stranu to však dává velký prostor k záměrně zkráceným až nepravdivým sdělením, která jednoduše manipulují jednotlivci i masami. Doba je nesmírně rychlá a na pracně ověřování informací či podrobné studium není čas. Na začátku tak může

být zlý úmysl či určitý záměr zainteresované skupiny lidí, a potom už pokračuje často nevědomé - rychlostí blesku - přebírání něčí manipulace.

Nejprve se do obsahu této úmluvy Rady Evropy pustila katolická církev a další konzervativní subjekty jako KDU-ČSL či TOP 09. Tvrdí, že v důsledku úmluvy budou roztrženy rodiny, děti budou odebrány, o pohřbívatelích rozhodne každé dítě samo apod. Věříte takové argumentaci?

Katolická církev je proslulá svojí konzervativností a církevní dogmata přímo vybízí k tomu, aby byly myšlenky přebírány bez výhrad - je nutné věřit, ne zpochybňovat. Lidovci mají ke katolické církvi tradičně velmi blízko, a tak jim nesmysly o popírání tradiční rodiny a nuceném odebrání dětí nedělají problém. Koneckonců pro ně je stále zřejmě nejvyšším ideálem »kuchyň, kostel, postel« a současná moderní emancipovaná žena, rozhodující si sama o svém životě, vzdělání, práci, zapojení do veřejného života i o tom, zda a jestli vůbec bude matkou používáním antikoncepce, není tou správně lidovecky tradiční. Důsledný boj proti veškerému domácímu násilí, nejen na ženách, je jim tak proti mysli, stejně jako práva pro všechny lidi bez rozdílu pohlaví, světového názoru, náboženství či sexuální orientace.

Ale i někteří levicoví politici a občané mají výhrady. Jsou oprávněné? Můžete shrnout to nejpodstatnější z úmluvy?

Úmluva od států vyžaduje především ochranu obětí domácího násilí! Zajistit, aby cílem veškerých opatření bylo zajištění potřeb a bezpečnosti obětí, vytvořit specializované podpůrné služby, které budou obětem a jejich dětem poskytovat lékařskou pomoc a psychologické či právní poradenství. Důležité je také zajištění dostatečného množství dočasných útočišť a bezplatné nepřetržitě telefonické důvěry. Dalším závazkem je efektivní stíhání pachatelů. Tedy aby násilí vůči ženám bylo považováno za trestný čin a náležitě trestáno. Současně s tím je třeba zajistit, aby pro žádný násilný čin nemohly být přijatelné výmluvy na kulturu, tradiční zvyky, náboženství nebo takzvanou čest. Zároveň, aby v průběhu vyšetřování a soudního řízení měly oběti možnost využít speciálních ochranných opatření. Velmi důležité je také, aby orgány zajišťující dodržování zákona reagovaly na žádosti o pomoc bez prodlení a nebezpečné situace dokázaly adekvátně zvládnout. Nezbytná jsou preventivní opatření - proškolení odborníků, kteří pracují s oběťmi, zvyšování povědomí o různých formách násilí a jejich traumatizující povaze, zahrnutí učebních materiálů týkajících se problematiky rovnosti do učebních osnov na všech stupních vzdělávání či spolupráce s nevládními organizacemi, médii a se soukromým sektorem ve snaze oslovit nejširší veřejnost. V zájmu důsledného naplňování úmluvy se také požaduje vytvořit specifický monitorovací mechanismus. Skupina odborníků bude dohlížet na to, aby stát postupoval v souladu s úmluvou, a zajistit tak její efektivitu.

Úmluva se sice vztahuje primárně na různé formy násilí páchaného typicky na ženách. Zároveň ale vyzývá smluvní státy, aby stejnou ochranu poskytovaly i mužům a dalším skupinám osob, jako jsou děti nebo seniři, v rolích obětí.

Istanbulská úmluva se zrodila v roce 2011. K letošnímu 1. září ji ratifikovalo 33 států. Dvanáct zemí včetně ČR ji zatím podepsalo. ČR svůj podpis připojila v květnu 2016 a nyní se čeká na ratifikaci. Nechápu, jaké výhrady mohou mít politici a politicky poté, co si dokument doopravdy přečtou. A pokud znají skutečnou realitu dnešního světa.

A nestačí to, co máme již nyní v čs. právním řádu? Máme trestní zákon, který zná § o domácím násilí, dále zákon o obětech trestných činů, Ústavu ČR...

Kdyby tomu tak bylo, žádné domácí násilí by na našem území již neexistovalo. Jenže ono se vyskytuje v nemalé míře. Oběti mohou být vystaveny fyzickému násilí v podobě strkání, fackování, tahání za vlasy, smýkání, házení předmětů nebo znehybnění. Násilník svoji oběť často trýzní i psychicky pomocí slovního týrání, ponižování, zesměšňování, permanentní kontrolou, výslechy či vyhrožování. Ženy se také setkávají se sexuálním násilím formou vynucování intimních kontaktů. Násilí se však může objevit i v ekonomické rovině a spočívá v zamezení možnosti disponovat s finančními prostředky, v zákazu získání zaměstnání, neposkytování peněz či dokonce vystavování hladu. V sociální oblasti pak dochází k zákazu kontaktu s rodinou a přáteli, k nemožnosti využívání komunikačních prostředků a někdy i k úplné sociální izolaci. K násilí dochází většinou v soukromí za zavřenými dveřmi domácnosti a zvlášť to psychické je těžko prokazatelné. Mezi oběti a násilníkem je většinou blízký partnerský nebo příbuzenský vztah a oběti se často nejen bojí, ale stydí násilí přiznat, i když se jedná o opakované, dlouhodobé a stupňující se útoky. Nebezpečí tkví v ohrožení samotné lidské důstojnosti, zdraví, a dokonce i života oběti. Často bývají přítomné i děti, které strádají a zároveň získávají negativní vzory a následně považují projev násilí za normální.

ČR odhaduje výši ekonomických dopadů domácího násilí (náklady policie, státních zastupitelství, soudů, přestupkových řízení, poskytovatelů sociálních služeb, zdravotní péče, náklady na vyplacení nemocenské a podpory v nezaměstnanosti) na 1328,2 milionu Kč. Závažnější jsou ale samozřejmě lidské a emocionální dopady. Ročně u nás zemře v důsledku domácího násilí několik desítek žen, 150 tisíc jich je ošetřeno kvůli napadení partnerem. Prostě - Istanbulská úmluva má velký smysl. **Dokončení s.2**

Odmítáme jakoukoliv

podporu fašismu

Komunistická strana Čech a Moravy je vážně znepokojena eskalací napětí mezi Ukrajinou a Ruskou federací, ke které došlo v uplynulých dnech. Nesouhlasíme s jednostranným podbízením české politické scény i řady vládních představitelů, které je namířeno nepřátelsky vůči Rusku. Je třeba odmítnout komentáře o dění v Azovském moři, postrádající objektivní hodnocení a vytvořit prostor pro dodržování mezinárodního práva.

Z vyhlášení válečného stavu prezidentem Porošenkem na Ukrajině je zřejmé, že autoritativní, s výraznými fašistickými prvky vládoucí elita oligarchů na Ukrajině v čele s Porošenkem ztrácí půdu pod nohama a snaží se zabránit prezidentským volbám nebo je alespoň oddálit. Výjimečný stav povede na Ukrajině k výraznému omezení lidských práv a svobod včetně volebního práva, poslouží k upevnění moci dnešních polofašistických skupin a k dalšímu odůvodnění přítomnosti NATO. K tomu směřují i požadavky Porošenka na trvalou přítomnost lodí členských států NATO v Černém moři a ukrajinských přístavech. Je evidentně neodpovědné a účelové záměrně rozhodnutí Ministerstva vnitra České republiky zažádat Ukrajinu mezi bezpečně země. **Je také zřejmé, že česká diplomacie v čele s ministrem zahraničí Petříčkem je příliš podbízíva cizím zahraničním zájmům a zájem České republiky jí příliš nezájemá.**

KSČM proto jednoznačně odsuzuje vyhlášení válečného stavu a stanného práva na Ukrajině jako neodpovědné a ohrožující mír v této oblasti. Válečný stav je zřetelným krokem ke spuštění válečného konfliktu. Není v zájmu lidu Ukrajiny ani Ruské federace rozpoutat válečný konflikt. **Odmítáme neustálou obhajobu, skrytou či otevřenou podporu fašismu na Ukrajině a přípravu na válku.**

Výkonný výbor ÚV KSČM

Konflikt Rusko - Ukrajina

Je evidentní, že vládnoucí elita v Kyjevě ztrácí podporu, trpělivost a zejména soudnost. V této souvislosti vyhlášení válečného stavu vyvolává spekulace o plánu prezidenta Porošenka odsunout termín prezidentských voleb. Válečný stav je bez přesné vymezení pravomocí vojenských jednotek fakticky krokem ke spuštění ostrého konfliktu.

Není bez zajímavosti, že prezident Porošenko nevyhlásil válečný stav v roce 2014, kdy byla mezinárodní situace daleko vyostřenější. Domníváme se, že obě strany konfliktu, stejně jako čelní představitelé EU a NATO, by především měly vyčkat závěrů nezávislého vyšetřování a vyhnout se předjímaní unáhlených a jednostranných závěrů a nepodléhat harašeníi zbraněmi!

Kateřina Konečná, Jiří Mašálka, poslanci Evropského parlamentu za KSČM

Návrh na přesun 300 milionů korun na podporu výstavby nájemného bydlení by jednou z podmínek KSČM pro podporu rozpočtu ve třetím čtení

Sněmovní rozpočtový výbor dnes podpořil přesuny peněz v návrhu státního rozpočtu na příští rok celkem za 983 milionů korun. Nejvyšší přesun prosadila předsedkyně rozpočtového výboru **Miloslava Vostrá**. "Návrh na přesun 300 milionů korun na podporu výstavby nájemného bydlení byl jednou z podmínek KSČM pro podporu rozpočtu ve třetím čtení," řekla na dotaz ČT Vostrá. Z několika kapitol by mělo jít 600 milionů korun na výstavbu a opravy obecních základních a mateřských škol a polovina z částky na vznik nájemních bytů. Rozpočtový výbor podpořil i druhý návrh Vostré na posílení částek na platy zaměstnanců v sedmi rozpočtových kapitolách - prezidentské kanceláře, Senátu, sněmovny, kanceláře ombudsmanky, Ústavního soudu, Úřadu Národní rozpočtové rady a Nejvyššího kontrolního úřadu - zhruba o 51 milionů korun z vládní rozpočtové rezervy.

Návrh na přesun 300 milionů korun na podporu výstavby nájemného bydlení byl jednou z podmínek KSČM pro podporu rozpočtu ve třetím čtení.

Stanovisko klubu zastupitelů

Klub KSČM považuje za zásadní rozpočet na rok 2019, vyhlášení dotačních titulů, koncepční podporu významných akcí v kraji. „V rozpočtu je pro nás zásadní, že obsahuje zdroje na žákovské jízdné a jízdné pro seniory, což byla jedna z našich priorit i 70 mil. navíc na dokončení integrace hromadné dopravy, která přinese zvýšenou dopravní obsluhu a komfort pro naše občany,“ uvedl J.Dovolil, člen FV. „Doprava je věnována velká pozornost i v dalších položkách, probíhá realizace obchvatů, velkých oprav silnic, což je vidět na zásobníku, o 100 mil. Kč více jde do údržby silnic a schvalujeme i plán oprav mostů a silnic na další roky,“ doplnil předs. Výboru pro dopravu Cinka. „Navyšují se rapidně celkové investiční prostředky, a to na vlastní projekty i projekty kofinancované z domácích nebo evropských zdrojů. Více půjde i do obcí a dalších subjektů, jen z Fondů to je půl mld. Kč, kdy na základě našeho požadavku navyšujeme dotační titul na IZS. Rozpočet zastaven střízlivě a připravujeme se i na horší vývoj ekonomiky, výdaje kapitol jsou rozděleny dle semaforu na obligatorní, semifakultativní a fakultativní,“ dokončil Dovolil. „Pro nás, komunisty je i důležité, že počítáme s prostředky na růst plát, nejen zaměstnanců kraje a příspěvkovek i řidičů,“ za Výbor sociální V.Melša. „Zastupitelstvem je také naplněna naše priorita - koncepce podpory významných akcí, majících potenciál v oblasti kultury, cestovního ruchu i sportu. Obsahuje festivaly vážné hudby i festivaly jazzové, country či folklorní, divadlo, pantomimu, literaturu, historické slavnosti. Naše koncepce byla odvážnější, ale kompromis je akceptovatelný,“ sdělil Zd. Štefek, předseda Výboru pro kulturu. Zastupitelé za KSČM také hodlají v r. 2019 realizovat další priority - systémové řešení energetických úspor, které se nyní pilotně realizují ve 3 objektech, zvýšení bezpečnosti ve spolupráci s Policií ČR nebo investiční akce. „Naši prioritou je nadále zdravotnictví - mimo zásadních investic jako pavilony C2 a patologie, kuchyně s jídelnou v kladenské nemocnici a parkovacího domu a gastru v Boleslavi, se chceme zabývat vztahem personálu k pacientům pro pozitivní změny,“ za ZDVýbor J. Fialová.

Istanbulská úmluva má velký smysl

Dokončení

Na slavnostním setkání KSČM v předvečer 28. Října, u příležitosti 100. výročí vzniku ČR, jste vystoupila s referátem o ženách, jež usilovaly na úsvitu ČR o rovnoprávnost s muži a současně se na zrodu republiky spolupodílely.

Ano, velmi mě to těšilo. Do 90. let 19. století docházelo na našem území ke spojování emancipace žen s emancipací celého českého národa. Emancipace národa byla klíčová, a proto ženy a muži spolupracovali. Na rozdíl od amerického nebyl český feminismus zaměřen proti mužům a za prvního českého feministu je považován Vojta Náprstek. Ten dokonce vyvolal skandál, když říkal, že »ženy a muži jsou si rovni a mohou pracovat«. Spolu s Karolínou Světlou založili známý Americký klub dam. Další spisovatelka, Eliška Krásnohorská, zase stála v roce 1890 u vzniku prvního ve střední Evropě českého ženského gymnázia Minerva. Nejdůležitější nenaplněnou otázkou bylo totiž vzdělávání žen a Minerva se hrála obrovskou úlohu. Ženy a dívky se dosud mohly realizovat pouze v sociální dobrovolnické práci a dobročinnosti.

Právě v 90. letech nastupuje nová generace žen, která prosazuje již ženy do veřejné sféry. Už nemají být pouze matkou a manželkou, ale rovnoprávnou v přístupu ke vzdělání, politice a práci. Čekala je ale ještě dlouhá cesta, když si uvědomíme, že teprve v roce 1919 byl u nás zrušen celibát učitelek. Vysokoškolské vzdělání bylo ženám stále nedostupné a první vysokoškolačky – lékařky vystudovaly na švýcarských školách. Jejich diplomy rakousko-uherské mocnářství nenostifikovalo a nemohly si ani kvůli odporu mužů zřídit praxi! Paradoxně pak působily v muslimské Bosně a Hercegovině jako lékařky pro ženy. Teprve po roce 1900 získala diplom první doktorka filosofie Marie Zdeňka Baborová a první lékařka Anna Honzáková. V tuto dobu začíná druhá etapa boje za rovnoprávnost mužů a žen ve veřejném prostoru.

Jak se o ženskou emancipaci zasloužil Tomáš Garrigue Masaryk?

Již od mladého věku, kdy se seznámil s Charlottou Garrigue, jež ho v tomto smyslu velmi ovlivnila, publikoval své přednášky Moderní názor na ženu a Postavení ženy v rodině a ve veřejném životě. Vyslovil tehdy nebyvalé myšlenky o tom, že muž a žena jsou si rovni, a také, že hovořit o ženské otázce je nesmysl, jelikož je to otázka společnosti, jak se staví k mužům a ženám. Masaryk můžeme bez nadsázky označit za prvního (a zatím posledního) prezidenta-feministu. Samozřejmě to, že ke svému příjmení připojil i rodné příjmení své ženy. TGM považoval ženskou práva za součást práv lidských. Ve svém díle Ideály humanitní napsal: »Z těchto práv člověčských rodí se dále práva národní a jazyková, práva sociální a hospodářská [...] a konečně kodifikují se již práva ženská a dětská (moderní právo rodinné).«

Jeho názory byly nadšeně přijímány tehdejšími feministkami, především Františkou Plamínkovou, která stála v roce 1903 u zrodu Ženského klubu českého. Ten usiloval o prosazení rovnoprávného přístupu k zaměstnání, a hlavně volebního práva žen. Plamínková založila v roce 1905 Výbor pro volební právo žen. (Pro zajímavost - první zemí světa, kde bylo všeobecné volební právo pro ženy zavedeno, se stal Nový Zéland (1893). Čs. republika měla volební právo žen uzákoněno od roku 1919).

První uchazečky o zastupitelský mandát byly již na přelomu 19. a 20. století...

Do konce 19. století se žádná žena přímo nepokusila získat ve volbách do zemských sněmů mandát. Poprvé se o to kandidátky pokusily ve volbách do českého zemského sněmu v roce 1908. Tehdy kandidovaly tři ženy, Karla Máchová za sociální demokracii, Božena Zelinková za tzv. státoprávní stranu společně s dalšími politickými subjekty, a Marie Tůmová nominovaná Výborem pro volební právo žen. Bohužel ani jedna z nich neuspěla, ale určitý počet hlasů o voliči dostaly. V roce 1911 se k problematice ženského volebního práva vyjádřil také TGM, jenž společně s dalšími poslanci podal návrh na rozšíření volebního práva do Říšské rady pro ženy. Podle něj mělo být ženám přiznáno nejen aktivní, ale také pasivní volební právo.

Jaký byl postoj politických stran k volebnímu právu žen?

Různý, od podpory až k jednoznačnému odmítnutí. Ve svém programu podporovala ženskou otázku nejvíce Česká pokroková strana, dále pak soc. demokraté a národní socialisté. Zcela odmítavý postoj vůči emancipaci žen, a to nejen v politice, měly zpočátku katolické politické strany i katolická ženská hnutí, protože ideologie katolické církve v tehdejší době odmítala veřejnou činnost žen s výjimkou charitativní. Za tímto historickým zpátečnictvím hledíme i dnešní kritiku Istanbulské úmluvy od církevních kruhů. Na formální zrovnoprávnění s muži v politické rovině musely ženy počkat až do roku 1918, resp. 1920, kdy byla jejich práva zakotvena v ústavě nové republiky.

Které političky se jako první zapojily jako zákonodárkyně do správy republiky?

První poslankyně zasedly do poslaneckých lavic Revolučního Národního shromáždění 14. listopadu 1918. Členkami Revolučního Národního shromáždění se staly Božena Ecksteinová-Hnilčíková, Irena Kaňová, jež v roce 1919 nahradila prezidentovu dceru Alici Masarykovou, Františka Kolaříková, Anna Chlebounová, Luisa Landová-Štychová, Božena Víková-Kunětická, Ludmila Zatloukalová-Coufalová a Františka Zeminová. První regulérní volby do Národního shromáždění proběhly v dubnu 1920 -

18. dubna do Poslanecké sněmovny a 25. dubna do Senátu. Můžeme říci, že od roku 1918 tvořil ženský prvek nedílnou součást čs. politické scény. Parlamentní volby 1920 také ukázaly, že se mohou prosadit výrazné osobnosti ženského hnutí, které se politické činnosti dlouhodobě a aktivně věnovaly. Na jednu stranu jejich umístění na volitelných místech v rámci kandidátních listin jasně dokazovalo, že se tyto ženy těší ve své politické straně respektu a že je jejich činnost řádně oceněna, na druhou stranu ve většině případů byly ženy na kandidátních listinách uvedeny spíše do počtu, protože se jejich jména objevovala na pozicích, které zvolení znemožňovaly. Takže jak vidíte, nic nového pod sluncem... Do Národního shromáždění bylo zvoleno 13 poslankyň a tři senátorky.

Z jakých poměrů pocházely první členky Národního shromáždění?

V drtivé většině ze skromnějších sociálních poměrů a většinou byly politicky aktivní již před vznikem ČR. Naprostou samozřejmostí byla jejich angažovanost v ženských hnutích. Většina z nich před dosažením mandátů vykonávala nějakou profesi nebo byla aktivně zapojena do činnosti některé z politických stran či ženských organizací. Do kolony původní profese si většina psala úřednice a učitelka. V několika případech redaktorka ženských časopisů. Některé úspěšně kandidovaly i v komunálních volbách, které se konaly v polovině června 1919. První starostkou byla zvolena majitelka velkého statku v obci Svěsčice na Moravě Ludmila Zatloukalová-Coufalová, kandidovala za agrární stranu. Představitelky této první významné generace žen političek se vyznačovaly celou řadou shodných rysů, vedle zcela běžných témat a společenských problémů, které řešily společně se svými kolegy poslanci, se totiž zcela pochopitelně věnovaly mnohem výrazněji ženským tématům. Některé z jejich návrhů pak dokonce byly schváleny a částečně zlepšily životní podmínky žen a dětí ve společnosti, jiné však přijala až poválečná čs. republika lidově demokratická, a zejména socialistická.

Někdy slyším i mezi lidmi na levici takové nemístné poznámky, s despektem, o feministickém a ženském hnutí. Uvědomme si však, že toto emancipační hnutí naplňovalo a naplňuje princip rovnosti lidí, a proto patří ze své podstaty do výbavy levice. Tak k tomu přistupujeme i my členky Komise před ÚV KSČM, které jsme hrde na to, že kráčíme ve stopách mnohých skvělých žen před námi, které v nesrovnatelně Monika HOŘENÍ

Prosincové pranostiky aneb věšte- nevěšte

Když v prosinci mrzne a sněží, úrodný rok nato běží.

Prosinec se sněhem na pěšíně, žito je v každé vysočině.

Studený prosinec - brzké jaro.

Mírný prosinec - mírná celá zima.

Mrazy, které v prosinci brzy opadnou, znamenají zimu mírnou.

Na suchý prosinec následuje suché jaro.

Jaké zimy v prosinci - taková tepla v červnu.

Padne-li první sníh na mokrou zem, bude slabá úroda.

Jaký prosinec, takový celý rok.

4. 12. sv.Barbora - patronka horníků Už máte barborky?

Lidový adventní zvyk, kdy se uříznou větvičky stromků, nejčastěji ovocných dřevin (stačí zlatý dešť). Když si je dáte doma do vázy, do Štědrého dne vám krásně rozkvetou a zkrášlí váš domov.

Svatá Barborka, vyhání dřevo ze dvorka.

Jaké je počasí na sv. Barboru, takové bývá až do vánoc.

Na svatou Barboru saně do dvoru.

Snese-li led o svatě Barboře vs, snese o Vánocích vůz.

6. 12. sv.Mikuláš - biskup v Myře v Lykii (Turecko), už za svého života

oblíbený mezi lidmi - proslul štedrostí k potřebným. Krásný svátek pro děti.

Napije-li se na Mikuláše pták z koleje, nenapije se kuň tři měsíce z řeky.

Prší-li na Mikuláše nebo padá sníh, bude příští rok hodně hrachu.

O sv. Mikuláši snížek často praší.

Svatý Mikuláš splachuje břehy.

Na svatého Mikuláše už je zima celá naše.

Když na Mikuláše prší, zima lidí hodně zkruší.

Svatý Mikuláš splachuje břehy

13. 12. sv. Lucie

Svatá Lucie noci upije, ale dne nepřidá. Odkazuje na zimní slunovrat, který ale v kalendáři přijde až na 23. 12. Do změny kalendáře

(juliánský v gregoriánský) bylo sv. Lucie přeneseno v tento den. S gregoriánským kalendářem jsme ale přišli o 10 dní a tak se stalo, že Lucky slaví svůj svátek o těch 10 dní dřív.

Jaké jsou dni od sv. Lucie do Božího narození, takové jsou též měsíce příštího roku.

Když přijde sv. Lucie, najde tu už zimu.

Na svatou Lucii jasný den, urodí se konopí a len.

Tiskové prohlášení První mezinárodní konference proti vojenským základnám USA/NATO

První mezinárodní konference proti vojenským základnám USA/NATO proběhla 16.-18. listopadu 2018 v Liberty Hall v irském Dublinu.

Na konferenci bylo přítomno téměř 300 účastníků

z více než 35 zemí z celého světa. Na konferenci promluvil řečníci zastupující země ze všech kontinentů, včetně Kuby, Argentiny, Brazílie, Kolumbie, Spojených států, Itálie, Německa, Portugalska, Řecka, Kypru, Turecka, Polska, Spojeného království, Irska republiky, České republiky, Izraele, Palestiny, Keni, Demokratické republiky Kongo, Japonska a Austrálie. Tato konference byla prvním organizovaným úsilím nově zahájené Globální kampaně proti vojenským základnám USA a NATO, tvořené více než třiceti pěti mírových, právních a ekologických organizací a podporované více než sedmi sty dalšími organizací a aktivitami z celého světa. Na tuto mezinárodní konferenci nás společně přivedl souhlas se zásadami, načrtnutými ve společném prohlášení Globální kampaně, jež účastníci konference odsouhlasili. Účastníci konference vyslechli — a sdílili se zástupci organizací a hnutí, bojujících po celém světě za zrušení zahraničních vojenských základů — fakta o agresích, intervencích, úmrtích, ničení a poškozování zdraví a životního prostředí, jež způsobily vojenské základny celému lidstvu vedle hrozeb a porušování svrchovanosti „hostitelských“ zemí. Účastníci a organizátoři konference zásadně souhlasili, že nejen odmítají všechny vojenské základny, ale považují téměř tisícovku vojenských základů USA a NATO, zřízených po celém světě a představujících hlavní pilíře globální imperialistické nadvlády USA, států NATO a Evropské unie, za největší ohrožení míru a lidstva, ale také že musí být všechny zrušeny. Vojenské základny států NATO jsou vojenským vyjádřením imperialistického zasahování do života svrchovaných zemí ve jméno dominantních, finančních, politických a vojenských zájmů kvůli kontrole nad energetickými zdroji, dopravními trasami, trhy a sférami vlivu, s jasným porušováním mezinárodního práva a Charty OSN. Účastníci konference vyzývají organizace a hnutí, jež souhlasí s výše uvedeným, aby úzce a koordinovaně spolupracovali v rámci Globální kampaně na organizování a mobilizování veřejnosti celého světa proti vojenským základnám USA a NATO. Spolu vyzývají k uzavření vojenských základů USA a NATO jsme přesvědčeni, že uzavření základů a vojenských zařízení v určitých zemích a oblastech vyžaduje zvláštní pozornost mezinárodního hnutí. Patří sem například americká základna Guantanamo na Kubě, základny USA na Okinawě a v Jižní Korei, v německém Rammsteinu, v Srbsku a staré i nové základny USA a NATO v Řecku a na Kypru, zřízení nového Afrického velitelství USA s přidruženými vojenskými základnami v Africe, četné základny NATO v Itálii a Skandinávii, letiště Shannon v Irsku, používané jako vojenská základna USA a NATO, a nově zřízené základny Spojených států, Francie a jejich spojenců na syrském území a kolem něj. K pokračování naší společné globální kampaně v solidaritě se spravedlivou věcí národů v boji proti zahraničním vojenským agresím, okupacím a zasahování do jejich vnitřních záležitostí a proti ničivým dopadům činnosti těchto základů na životní prostředí a zdraví, účastníci souhlasili s doporučením a podporou koordinovaných akcí a iniciativ v příštím roce, jež posílí globální hnutí a rozšíří činnost a spolupráci a posunou je kupředu. Konference podporuje globální masové mobilizace proti Summitu k 70. výročí NATO, pořádanému 4. dubna 2019 ve Washingtonu DC, a související protesty v členských zemích NATO i jinde ve světě, jako další krok k tomu cíli. Deklarujeme solidaritu s desítky let trvajících snahami kubánského lidu o navrácení území Guantanamo, nezákonně okupovaného Spojenými státy, a vyhlášíme podporu 6. mezinárodnímu semináři za mír a zrušení zahraničních vojenských základů, organizovanému sdružením Kubánským hnutím za mír a suverenitu národů 4.-6. května 2019 v Guantanamo na Kubě. Účastníci vyjadřují nejsrdečnější díky a vděk irskému Spojenectví za mír a neutralitu za velkorysou pohostinnost a podporu při uspořádání této historické konference.

Na konci listopadu zemřela po krátké nemoci, v nedožitých 89 letech, soudružka Alexandra Mošnová ze 4.ZO KSČM Kladno-Rozdělov, zakládající členka LKŽ Jitřenka Kladno. Kdo jste znali tuto obdivuhodnou ženu, prosím, vzpomeňte s námi. Dcera, vnučky, pravnučata a 4.ZO a OV KSČM.